

[Aksel Pedersen]

indtil 1. januar 1978. Det forslag stemte vi for i venstre, og det *har* sat gang i generati-onsskiftet, selv om det stadig er besværlig-gjort af et gaveafgiftscirkulære, hvorefter man i familiehandler tit ændrer de aftalte priser i forhold til skatteberegningen. Hvor er den socialdemokratiske regerings interesse i at se på, om omsætningen af Danmarks virksomheder sker i et alt for langsomt tempo?

Når vi nu den 1. januar kommer så vidt, at de nye vurderinger skal indgå ved beregning af kapitalvindingsskat, danne grundlaget for familiehandler, så vil vi se, at generationsskiftet går i stå igen. Her er som sagt forslaget, der åbner op for mange handler, og som vil kunne hæve den produktion, som Danmark i meget høj grad har brug for. Men kender jeg ministeren ret, så vil han ikke gå den vej, som i mange lande har givet meget store produktionsresultater. Socialdemokrati-et vil fastholde, at misundelsesprincippet skal råde, og så lade det skade Danmarks økonomi med millionbeløb daglig.

Forslaget her beskatter kun de virkelig samfundsskabte gevinster, mens stigninger, der svarer til almindelig pengeforringelse, friholdes.

Jeg hørte i går, at landbrugsministeren havde tanke om en løbende beskatning af det, han kalder kapitalgevinster. På et eller andet tidspunkt må det gå op for regeringen, at man ikke øger produktionen ved at pålægge skatter, der vil fordyre varerne og dermed besværliggøre konkurrenceevnen på markeder, som er så nødvendige. Hvis landbrugsministeren tror, at man ved at lægge afgifter på får ejendomspriserne ned, så vil virkeligheden i alle tilfælde vise, at det ikke er tilfældet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan næppe tro, at der er nogen tvivl hos andre end hos hr. Aksel Pedersen, men der må ikke være nogen tvivl. Hr. Aksel Pedersen spurgte: hvor er de radikale i dette spørgsmål? Det skal jeg ganske klart trække op. Vi er tilhængere af beskatning af samfundsskabte værdier. Det vil forslag nr. L 51 ikke, og venstre vil det vel heller ikke – jeg kan ikke rigtig finde ud af det. Derfor kan vi ikke støtte lovforslag nr. L 51.

Men vi er tilhængere af, at lige så vel som man har en pristalsregulering af vore lønninger, lige så vel skal vi have en pristalsregulering af de priser, man kan sælge sin faste ejendom til uden at risikere skat. Sådanne forholdene ikke i dag efter den lov, som venstre selv har været med til at gennemføre sammen med socialdemokratiet. Det er derfor vi foreslår, at vi laver en ny lov om kapitalvindingsskat eller særlig indkomstskat, der bygger på en pristalsregulering, så inflationsgevinsterne fritages for beskatning. Jeg synes ikke, det skulle være så svært at forstå, at dér finder man de radikale. Beskatning af de samfundsskabte værdier, ikke beskatning af inflationen, sådan som venstre tidligere har været med til at gennemføre det, og heller ikke det, som venstre nu vil: fritage al samfundsskabte værdistigning for beskatning. Der kan man heller ikke finde os. Led et andet sted!

Kaj Hansen (DKP):

Til hr. Aksel Pedersen vil jeg sige, at han kan i nogen grad have ret i – det kender vi fra andre tilfælde – at afgift på jord og fast ejendom har en tendens til at blive kastet over på køberen, det er korrekt. Men der sker alligevel det, at en del af den samfundsskabte værdi så går i samfundets kasse og kommer hele samfundet til gode. Videre spørger hr. Aksel Pedersen: kan man så ikke gå den modsatte vej og opnå det modsatte resultat? Det kan man altså ikke, for det er klart, at en fritagelse for skatter eller afgifter vil blive kapitaliseret, den vil komme sælgeren til gode, og samfundet vil ikke få noget.

Der er én ting mere, som jeg ikke synes hr. Aksel Pedersen og venstre og andre, der beskæftiger sig med denne sag, rigtig forstår, og det er, at jord er en mangelvare i Danmark. Jord er rationeret, jord kan vi ikke producere, og derfor har jordværdierne skilt sig ud fra de øvrige forbrugsvarer og andre produktionsmidler, som vi kender. Vi kan jo producere de maskiner, vi har brug for, og de radioapparater, vi har brug for osv., men vi kan altså ikke producere mere jord. Der er derfor ikke noget mærkeligt i, at jorden vil blive ved at stige, efterhånden som samfundet udvikler sig og jorden kan blive mere attraktiv dér, hvor den ligger. Hvis man ikke vil forstå, at jorden er en mangelvare og der